

ת"פ 25504/03/22 - מדינת ישראל נגד רומן דורוז'ינסקי (עציר)

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 25504-03-22 מדינת ישראל נ'
דורוז'ינסקי(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	רומן דורוז'ינסקי (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות - עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 **(להלן: "חוק שירותי תשלום")**, גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 **(להלן: "חוק העונשין")**, התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררה המתלוננת בקומה השלישית בבניין בעיר נהריה. בתאריך 25.2.22 בסמוך לשעה 19:20 יצאה המתלוננת מביתה כאשר תיקה האישי והפלאפון הנייד מסוג סמסונג גלקסי היו מונחים על גבי שולחן בכניסה לבית ולידם היה מונח תיקה האישי של ביתה של המתלוננת **(להלן: "רעות")** אשר ישנה בבית המתלוננת באותה עת וסגרה את דלת הכניסה מבלי לנעול אותה בעת יציאתה.

בהמשך היום ובין השעות 19:20-21:05 בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, התפרץ הנאשם לבית באופן שפתח את דלת הכניסה שהיתה סגורה אך לא נעולה בזמן שרעות ובנה הנוסף של המתלוננת ישנו בבית.

באותן נסיבות, גנב הנאשם את תיקה האישי של המתלוננת אשר הכיל בין היתר כרטיסי מועדון, כרטיס חיוב של חברת האשראי, כרטיס חיוב של חברת "לייף", כרטיס חיוב השייך למר יעקב מזרחי בעלה של המתלוננת, כרטיס רב קו, כרטיסי קופת חולים, משקפי שמש, תעודת זהות, משקפי ראייה, רישיון נהיגה של רעות, איפור, מראה, פלאפון המתלוננת ואת תיקה האישי של רעות שהכיל בין היתר כרטיס אשראי של חברת CAL, מפתחות

רכבה, כסף, כרטיס רב קו, כרטיסי קופת חולים, רישיון נהיגה, דאודורנט, משאף, משקפי שמש.

בתאריך 25.2.22 ביצע הנאשם באמצעות כרטיס החיוב של חברת ישרכארט עסקאות לרכישת מוצרים שונים בקיוסק "מאסטופ" בנהריה כמפורט להלן:

בשעה 21:07 רכש הנאשם בקבוק וודקה של חברת חורציה" ושני מצתים בסכום של 65 ₪.

בשעה 21:05 רכש הנאשם בירה וסיגריות בשווי של 37 ₪.

כמו כן, בזמן שהותו של הנאשם בקיוסק ניצל הנאשם את שהותו על מנת לגנוב בקבוק וודקה של חברת "חורציה" בשווי של 55 ₪.

בתאריך 26.2.22 בשעה 08:56 הגיע הנאשם פעם נוספת לקיוסק וניסה לרכוש באמצעות כרטיס החיוב של חברת CAL ובאמצעות כרטיס החיוב של חברת ישרכארט מוצרים שונים וביניהם, בקבוק בירה ובקבוק וודקה אך העסקאות סורבו על ידי חברת האשראי.

ראיות לעונש

3. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה בת זוגו של הנאשם הגברת מריאנה יהודית ויסמן. העדה סיפרה על כך שהנאשם נפצע בתאונת דרכים והיה מאושפז בטיפול נמרץ לאחר שנדרס. העדה סיפרה שלאחר תאונת הדרכים הנאשם השתנה, ההתאוששות שלו היתה קשה והתפקוד שלו ירד. העדה סיפרה שלאחר תאונת הדרכים הנאשם התחיל לשנות אלוהול ומצבו התדרדר, אך לא ידעה להסביר את העובדה שלנאשם עבר פלילי אף עובר לתאונת הדרכים.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם ופירט את נסיבות ביצוע העבירות וטען כי בעבירת התפרצות טמון סיכון ממשי קיים בין מפגש של הפורץ לבין דיירי הבית. הוסיף וטען ב"כ המאשימה כי הנאשם פגע פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים וכי מדובר בעבירות רכוש בצורה שיטתית וחמורה ויש ליתן לכך משקל משמעותי בענישה. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות ענישה במקרים דומים והגיש פסיקה - ת/2. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ת/1. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים מיוחדים לסטייה ממתחם העונש ההולם. לנאשם שמונה הרשעות קודמות רובן ככולן בעבירות רכוש, כך שנראה שמאסרים שריצה הנאשם בעבר לא הועילו ולא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות. לאור האמור, סבורה המאשימה שהעונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא 24 חודשי מאסר בפועל בנוסף לרכיבי ענישה נוספים, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס כספי, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

5. ב"כ הנאשם הגישה במסגרת הראיות לעונש מסמכים : מסמך רפואי סיכום אשפוז מבית החולים רמב"ם אודות תאונת דרכים קשה שעבר הנאשם, חוות דעת של קצין אסירים וחוות דעת של המערך הסוציאלי - נ/1.

הוסיפה וטענה ב"כ הנאשם כי עתירת המאשימה למתחם נוגדת את הנחיית חטיבת התביעות. הסנגורית טענה שלא מתקיימות נסיבות מחמירות בתיק זה. באשר למדיניות הענישה בעבירות של שימוש בכרטיסי חיוב נע בין עונש של מאסר על תנאי ועד למספר חודשים בדרך של עבודות שירות. מדובר בעבירות התפרצות שברף התחתון בחומרתה שעה שהנאשם הגיע לבניין והתבלבל לטענת הסנגורית בדלת וכי לא מדובר במי שהגיע על מנת לפרוץ לדירה ולא קדם לכך של תכנון. באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירות טענה ב"כ המאשימה שהנאשם עבר תאונת דרכים קשה שהשפיע עליו. לנאשם ילד בן שלוש שלא ראה את אביו תקופה ארוכה. בנוסף, הפנתה הסנגורית להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ושיתף פעולה באופן מלא בחקירתו. ב"כ הנאשם טענה שיש לקבוע מתחם עונש אחד שכן מדובר באירוע אחד. לטענת ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 6 חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון והפנתה לפסיקה רלוונטית התומכת לטענתה במתחם לו עתרה - נ/2.

6. הנאשם בדברו אמר שהוא מביע חרטה על מעשיו וסיפר על השינוי בחל בהתנהגותו לאחר שעבר תאונת דרכים. הנאשם סיפר שטעה בדלת כאשר הגיע לבניין וכי היה שיכור ומצא הזדמנות לכסף קל. כמו כן הוסיף הנאשם שהוא משתתף בהליך טיפולי בין כתלי הכלא.

דין והכרעה

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40יג' (א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

8. בהתאם למבחן ה"קשר ההדוק" אני קובעת כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. ראו בעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). הגם שמדובר בהשתלשלות עניינים החל מעבירת הפריצה ועד לשימוש שעשה הנאשם בכרטיס החיוב, אני סבורה כי מדובר במסכת עבריינית אחת בגינה יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד שיש לקבוע מתחם עונש אחד.

9. הערכים המוגנים בבסיס העבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ואשר בהם פגע הנאשם הם פגיעה בקניינים של הבעלים. לכך יש להוסיף את הפגיעה הקשה בשלוות נפשם של המתלוננים ובזכותם לחוש בביטחון אישי בביתם. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת

בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של אדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

10. נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם מבצעי עבירות רכוש ובמיוחד באשר לעבירות של התפרצות לבית מגורים והפגיעה בחדירה לביתם של הבעלים וערעור תחושת הביטחון שלהם בביתם.

נסיבות ביצוע העבירות מלמד על תעוזה רבה מצדו של הנאשם שנכנס לתוך ביתם של המתלוננים בעוד חלקם בתוך הבית גנב את הרכוש ועזב את הדירה. בנסיבות העניין אמנם לא התרחש מפגש בתוך הבית אך פוטנציאל נפיץ זה יכול היה להתממש ככל שמי מיושבי הבית היה מבחין הנאשם. אם לא די בכך הנאשם עשה שימוש בכרטיס החיוב לצורך קניית פריטים, בקבוקי אלקהול.

11. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות על פי חוק שירותי תשלום הם ערך מוגן של שמירה על מהלך המסחר התקין והפעילות העסקית התקינה בכל הנוגע לעבירות בכרטיס חיוב.

12. נסיבות ביצוע העבירות מלמד על פגיעה חמורה בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם פרץ לדירת המתלוננים, גנב רכוש ולאחר מכן עשה שימוש בכרטיס חיוב על מנת לקנות בקבוקי אלקהול במספר הזדמנויות.

13. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לדירת מגורים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (7.1.2010), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בגין פריצה לדירה, תוך הפעלת מאסר מותנה; עפ"ג 8332-08-10 **אבו סיאם נ' מדינת ישראל** (7.10.2010), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 18 חודשי מאסר; ע"פ 43816-01-11 **חליאלה נ' מדינת ישראל** (4.3.2011), בו נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 15 חודשי מאסר; ת"פ 12697-11-15 **מדינת ישראל נ' מורוזוב** (8.7.2018), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 11 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.01.2015), בו הורשע הנאשם בשני אירועים של התפרצות לדירה וגניבה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בערעור הוקל עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה; רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.2017), בו הורשע נאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים במצטבר. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו; עפ"ג 22186-10-16 **מדינת ישראל נ' שושנה** (10.1.2017) בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר (הכוללים הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות ועבירות נלוות שביצע עם אחר.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבה ושימוש בכרטיסי חיוב** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

בת"פ (י-ם) 12361-02-11 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (3.3.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

15. **לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא התיק העיקרי נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל בנוסף לעונשים נלווים.**

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

17. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה וללקיחת האחריות. כמו כן נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנטענו על ידי הסנגורית. וכן משקל מסוים לעובדה שהנאשם החל הליך טיפולי בין כתלי הכלא. לחומרה נתתי משקל לעברו הפלילי המכביד של הנאשם.

18. **במכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 26.2.22.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 - החזקת נכס החשוד כגנוב ויורשע בה.

הנאשם ישלם פיצוי כספי לכל אחת מהמתלוננות 1,000 ₪ אשר ישולם בתוך 90 ימים. המאשימה תמציא פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

בנסיבות העניין לא מצאתי לחייב את הנאשם בקנס כספי או התחייבות כספית.

ככל שישנם מוצגים הם יושבו לבעליהם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי .

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.

